

GEORGE COȘBUC

A PLEVNAI DOMBON

Alkonyodik. Ott a dombnál
Csak lépésben hajt a bolgár.

Nem tudja a szekérkerék:
Sír alatta a domb földje;
És nem sejtí az ökör se:
Itt a sár a vértől setét.

Lassan, lassan csöndes éj lett,
Csapongnak a denevérek.

Régi borzalmak helyére
Álom s nyugalom költözött,

A vonagló pokol fölött
Komoran leng most a béke.

Csak a hold jár a vetésen —
De ott följebb, át a résen,

Ahol forrón folyt az ólom,
Síri lelkek jönnek erre.
Amíg éj van, nyög remegve
A kukoricás a dombon.

(1900)

JANCSIK PÁL fordítása

ION BRAD

TÁVOLLÉT

Szép leány minden ország,
fiatal vagy öreg Anya —
napfényel csontjaikban,
didergéssel csontjaikban.
A szétfosló időben
csak a szépség forrása marad.
Világban kószáló fiad feléd kiált,
kedvesem, anyám, hazám,
te ezeréves fiatal:
nélküled oly hideg van,
kővé válok, megfagyok.
Akár a tűztől

megfosztott tűzhely,
gyermektelen néma ház,
kiszikkadt üres lélek.
A tenger lélegzésében
érezem a lélegzésedet,
a csillag-szellőben
megérezem illatod,
s nyomodra bukkanok.
A halálon túl is
csak hozzád tudnék fohászolni,
mélyben nyugvó őseim földi oltáránál,
amelyen csendes nyájak legelnek.

HORIA BĂDESCU

SMÍRDAN

Ott pihennek ők, a hallgatag mezőkben,
bíbor-pipacsok szemei felkavarják
reggeleik nyugalmát.
Néha, kagyló-vékony csontjaikban
a szél élesen süvít.
Magot vet valaki:

Békesség a búzának! — szól ismeretlen
hangon.
Ott pihennek ők, a hallgatag mezőkben,
bíbor-pipacsok szemhéja
betakarja őket
az esték csendjével.

D. SZABÓ LAJOS fordításai